

[Jan Køpke Christensen]

Jeg håber da ikke, at hr. Hans Jørgen Jensen mener, at vi skal have et forbudsland ligesom Sverige med hensyn til alkohol, for dér ved vi også at der er et stort misbrug, og der sker så det, at der laves hjemmebryg, der måske rigtig kan blive misbrugt, hvor rigtig mange bliver meget rigtig alvorligt syge, og det er ikke det, vi ønsker.

Vi må tage afstand fra misbrug – det gør vi vel alle sammen – men det er ikke så enkelt, som hr. Hans Jørgen Jensen gør det til; det er et problem for hr. Hans Jørgen Jensen.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (V):

Jeg kunne forstå på hr. Hans Jørgen Jensen, at svaret til mig omkring de Anonyme Alkoholikere – jeg ved ikke, om hr. Hans Jørgen Jensen vil høre, hvad jeg siger – var, at man jo har Lænken med, og man har Ring i Ring med, og derfor har man de dér grupper med. Så vil jeg godt høre: Hvordan behandler de? Hvordan er deres behandlingsform, hvis man kan kalde det behandling? Hvad er deres hjælp? Går den på antabus? Og hvad mere?

Jeg synes også, at det med de 20 pct. er alarmerende, men hvordan skal vi herindefra holde check på, hvor meget direktør Jensen drikker i sit private hjem? Hvordan skal vi holde folk i hånden med hensyn til, hvor meget de ønsker at drikke?

Jeg mener, at man må inddrage de praktiserende læger i meget, meget højere grad, for de har fingeren på pulsen på deres patienter, og de er nærmest på familien. Der må altså være nogle nye måder, man kan gøre det på, i stedet for bare at blive ved med at køre i den samme rille.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Hvor går grænsen, spørger hr. Jan Køpke Christensen. Ja, man siger fra forskernes side, at nyder man over 5 genstande om dagen, så er man i farezonen, og derfor er det dér, grænsen går.

Men Bryggeriforeningens blad skriver – det er altså ikke afholdsbevægelsens blad, men Bryggeriforeningens, dem, som sælger øller – at der er 60.000, som drikker over 30 genstande om dagen. Hvordan de så kan bære sig ad med

det, ved jeg ikke, men det er en kendsgerning, så her er altså grundlaget.

Dernæst kan jeg sige, at vi vil ikke have noget alkoholforbud her i landet, overhovedet ikke; den danske afholdsbevægelse forlod den tankegang allerede i 1930'erne. Det, vi ønsker, er et fornuftigt forskningsarbejde og et fornuftigt oplysningsarbejde. Derfor skal vi også have nogle organer, der kan klare det. Det har vi hidtil ikke haft, men det får vi med det kontaktudvalg, som der her er tale om.

Så spørger fru Lis Noer Holmberg, hvad disse foreninger gør. Ja, de har forskellige mødeaktiviteter; ligesom man planter en blomst om, når jorden ikke er god mere, kan man sige, at man kommer ud af det værtshusmiljø, som man måske har været i igennem mange år, og kommer ind i et fornuftigt og godt foreningsliv. Det er dér, hvor både Lænken, Ring i Ring og IOGT, den danske afholdsbevægelse i det hele taget, går ind og laver et godt stykke arbejde.

Endelig kan jeg sige, at det, vi savner ude omkring i lokalsamfundene, jo ikke bare er et bevillingsnævn, men det er også en diskussion lokalt om, hvor mange restaurationer man egentlig skal have i et område.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men bare sige, at nu blev det understreget, at vi er enige om, at vi vil undgå mest muligt misbrug, men spørgsmålet er så bare: Hvor går den berømte grænse for, at det er acceptabelt? Hvor når er vi langt nok nede med hensyn til misbrug? Jeg fik intet svar med hensyn til procentdelen af misbrugere; jeg fik svar med hensyn til, hvor mange genstande der må drikkes pr. dag, men det er jo som sagt individuelt fra person til person.

Det, jeg stadig væk vil påstå, er, at det, der sker allerede i dagens Danmark – f.eks. i den organisation, der hedder GODA, som Bryggeriforeningen er med i, i Sundhedsstyrelsen og i det samarbejde, der er mellem disse organisationer for at få befolkningen til at få et afslappet forhold til alkohol – synes jeg er yderst ros-værdigt. Jeg synes, de gør et godt stykke arbejde, og jeg tror faktisk ikke – og det har vi heller ikke fået belyst af hr. Hans Jørgen Jensen – at der virkelig er noget, der tyder på, at det skulle blive bedre af, at man nedsætter dette råd.